

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

1. ZÁŘÍ 2019

Z obsahu:

**Růst víry
v kněžském životě
(5 - dokončení)**

Z meditace římského
biskupa Františka na
setkání s faráři jeho
diecéze 2. března 2017
- strana 2 -

Pravá velikost
- strana 3 -

**Blahoslavené
mučednice z Nowogrodku**
Libor Rösner
- strana 4 -

...a život budoucího věku
P. Leo Liedermann OSB
- strana 7 -

**Bůh existuje -
já jsem jeho nepřítelem!**
Alexa Gaspariová
- strana 8 -

**Kanonizace
stigmatizované Švýcarky**
Marguerity Bays
oslovuje děti
- strana 11 -

**Celosvětová síť modlitby
s papežem**
- strana 13 -

*Svědectví mučedníků nám dává tušit, jak krásný bude život u Boha...
(Skupinová fotografie blahoslavených mučednic z Nowogrodku)*

Růst víry v kněžském životě (5 – dokončení)

Z meditace římského biskupa Františka na setkání s faráři jeho diecéze 2. března 2017

Jestliže ve zkouškách, které mají původ v našem těle, nás Pán posiluje, povzbuzuje a působí četné zázraky uzdravení, v těchto pokušeních, která přicházejí přímo od démona, používá Pán mnohem složitější strategii. Vidíme, že některé demony vyháňá rovnou a přímo; jiné neutralizuje tím, že je umlčí; další nechává mluvit a žádá, aby mu řekli, jak se jmenují, jako tomu bylo v případě toho, který si říkal „Pluk“; jiným odpovídá obšírně slovy Písma a snáší je dlouhou

dobu, jako v případě pokoušení na poušti. Tohoto démona, který pokouší jeho přítele na začátku pašiji, poráží modlitbou ne proto, aby byl Šimon ponechán v pokoji, nýbrž aby jeho protřibení bylo důvodem síly ku prospěchu ostatních.

Máme zde tedy několik velkých poučení, pokud jde o růst ve víře. Jedno se týká skandálu utrpení Nevinného a nevinných. To se nás týká víc, než si myslíme, týká se to dokonce těch, kteří ho působí, i těch, kteří se tváří, že ho nevidí. Pro-

spívá nám, slyšíme-li z Pánových úst právě v té chvíli, kdy se na sebe chystá vzít skandál umučení, jak prosí za to, aby nezanikla víra toho, kterého činí svým zastupcem, jenž má utvrzovat nás ostatní. Zatmění víry způsobené umučením není něco, co může každý vyřešit a překonat individuálně.

Další důležitou lekcí je fakt, že vystavuje-li nás Pán zkoušce, nečiní to nikdy

Pokračování na str. 12

Víra roste skrze úkony víry. Tato odvěká pravda je potvrzena četnými životními svědectvími svatých mužů a žen. Mezi nimi pak nacházíme nevyčísitelné množství mučedníků a mučednic, a to i těch veřejnosti neznámých a nekanonizovaných... Právě mučednictví je hlavním tématem tohoto čísla Světla.

O čem mučednictví svědčí? Kromě heroického stupně víry v ukřižovaného Ježíše, v jeho božskou lásku k člověku dovedenou až do krajnosti nám mučedníci otevírají obzor života budoucího věku. (str. 7–8) Tak mučedník Pionius (3. stol.) vyjádřil, proč ani ztráta pozemského života nemůže člověka přimět ke zradě víry v Ježíše: vždyť po smrti následuje zmrtvýchvstání, čili život věčný – a to s Ježíšem. To je ona odměna spravedlivých, o níž hovoří svatý Lukáš v dnešním evangeliu. Bude to radostné přebývání, nebeská hostina v přítomnosti toho, kdo pro naši spásu obětoval svůj život a pro mnohé se stal příčinou i důvodem jejich oběti života pro víru v něho. Radost to bude dokonalá: v nebi už nebude nikdo strádat, protože jeho duše bude naplněna přítomností Trojjediného Boha. (srov. Zj 21,3–4) Lze snad toužit po něčem větším, co by dokonaleji a trvale učinilo duši člověka šťastnou?

Jedna z blahoslavených mučednic z Nowogrodsku (str. 4–6) velice prostě a přitom jasně vysvětlila, co je důsled-

Editorial

kem víry v Ježíše: „Nemám nic jiného, co bych mohla Pánu Ježíši za jeho lásku dát. Toužím proto odevzdat mu svůj život. Nebojím se ani mučednické smrti.“ Před tímto vyznáním musí každý teolog pokorně sklonit hlavu. Lépe to nelze říci: jediné, co můžeme Ježíši za jeho lásku nabídnout, je celé naše žití. A bude-li to Boží prozřetelnost chtít, měli bychom být připraveni dát Ježíši svůj život až do krajnosti – tak, jako to udělal on, když se nechal přibít na kříž.

Dojít však k takovému heroickému stupni víry, aby byl člověk schopen pro Ježíše položit svůj život, předpokládá předcházející láskyplné úkony víry, jimiž je víra utvrzována a posilována. Někdy říkáme: „To z lásky k Ježíši.“ Avšak: Je to vždy upřímné, jde nám to ze srdce? Pokud ano, pak bychom i v kritických okamžicích života měli bez váhání být schopni odpovědět na otázku: „Co mám teď dělat, kam půjdu?“ tak, jak řekla jiná ze zmíněných blahoslavených mučednic: „Za Ježíšem.“ Kde jinde hledat cestu dále v těžké chvíli života, když ne u Ježíše? Jestliže jsem opravdu pochopil a ve svém srdci uvěřil, kým Ježíš je a co jeho pokorná smrt na kříži znamená, ke komu jinému se obrátit? Vždyť už apoštol Petr, první papež Církve, ukázal, kudy vede jedi-

ná smysluplná cesta života: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života. My věříme a poznali jsme, že jsi ten Svatý Boží.“ (Jan 6,68–69)

Svatý apoštol Petr je nám vzorem v mnohém, avšak nejen proto, že na něm – Skále – Ježíš zbudoval svoji Církev. Je nám totiž také velmi blízký tím, že jeho víra nebyla vždy vytrvalá až do krajnosti. Ale on věděl, komu uvěřil, ke komu se smí vracet, a toho se držel. Volal k Ježíši o pomoc, když začal tonout; nechal se jím pokárat, když se povyšoval; s bolestí v srdci vícekrát po sobě upřímně zopakoval, že Ježíše miluje, pamětliv okamžiků, kdy ho zradil... To všechno byly Petrovy úkony víry, které ho více připoutávaly k Milovanému a které utvrzovaly jeho víru.

Život každého člověka je jedinečný, neztotožnitelný s životem jiného člověka. A přece: cesta víry má jen jeden možný směr – jít za Ježíšem. Proto prosme Trojjediného Boha, Pannu Marii a svaté v čele se svatým Petrem, abychom byli stále utvrzováni ve víře a tak mohli utvrzovat své bratry a sestry, ale také abychom skrze svoji žitou víru přiváděli další lidi k Ježíši. A pamatujme, že obrácení docházejí i duše „ztracené“. (str. 8–11) Modleme se i za ně s vědomím, že právě kvůli hříšníkům Ježíš přišel na tento svět. Kež jeho milost vede ke spáse nás všechny!

Daniel Dehner

Je sváteční den. Tvůj nejlepší Přítel byl pozván do domu významného farizea. Za přijetí, kterého se mu dostane, se odvděčí slovem své pravdy. Nebude-li ti zatěžko připojit se k němu, i tobě se dostane božského poučení. *Rozumné srdce chápe poučné výroky.*

Prohlédni si pozorně společnost, která je tu přítomná. Jakmile Ježíš vstoupil do hodovní síně, všechny oči se obrátily k němu. Ale nejsou to pohledy, které vítají a přijímají s radostí. Tito lidé pozorují Ježíše s očekáváním, že budou očitými svědky, jak tento prorok porušuje Zákon a obyčeje. Přímou cíhají na nějaké pochybení tohoto hosta, aby znovu posílili své sebevědomí, které on svým učením a příkladem povážlivě narušuje. Usvědčuje je, že jejich okázalé zachovávání Zákona není službou Bohu, ale spíš vlastní pýše.

Aby dobře vynikla jejich domnělá velikost, potřebují někoho, na koho by mohli ukazovat prstem. Je to velké pokušení pro každého, kdo se cítí povolán být nekompromisním mravokárcem, přičemž jeho častým argumentem, ať už vysloveným, nebo jen pocíťovaným, je: „To já...“

Není to bláhové, povyšovat chyby druhých na svou ctnost?

Jak velice jsou tito Ježíšovi spolustolovníci zahleděni do sebe, ukazují mimoděk i vlastním chováním. Přetlačují se u hodovní tabule jeden přes druhého, aby si zajistili co nejčestnější umístění. Nárokovat si nejčestnější místo znamená cenit sám sebe nad všechny ostatní. Při pohledu na tuto scénu se zamysli, zda se tu nenastavuje zrcadlo také tvému jednání. Rozhodni se, že se vynasnažíš, abys nenapodoboval jejich způsob.

Ježíš vidí těm pokrytcům až na dno duše. Přišli, aby pozorovali jeho, a přitom zcela zapomněli, jak nápadnými se sami stali před jeho pohledem. I ty jsi přišel, abys pozoroval Ježíše, ale číš tak z jiných důvodů. Především si všimni, s jakým taktem se obrací k těmto bláhovým duším. V jeho slovech nejsou výčitky ani pokáráni. Je to spíše přátelská a moudrá rada, která hraje přesně na tu strunu, na kterou je jejich nitro naladěno: Toužíte po slávě

a po počtách. Ale způsob, jakým o ně usilujete, vás může naopak přivést do hanby. Čím výše číš váš sebestředný trůn, tím větší bude vaše ponížení, až se zhroutí. A zhroutit se může velmi snadno, jakmi-

le se zjeví pravda. Uč se od svého Mistra, jak přistupovat k chybujícím, aniž bychom je ponižovali a ještě více odrazovali.

Z Ježíšových slov však můžeš načerpat

i povzbuzení. Tak jako slabosti druhých nejsou tvou předností, tak ani vážnost, která patří jiným, nepředstavuje tvoje ponížení. Tak jako namyšlenost nezvětší tvoji slávu, tak ani skromnost tě nepřipraví o tvoji skutečnou velikost. To, co tě nejvíce ohrožuje, je tvoje vlastní nekritické sebezalíbení. Tvůj nebeský Hostitel, který tě zve k sobě, ví velmi dobře, které místo ti patří. Uvaž tedy důkladně, zda tvůj obyčej sledovat a posuzovat druhé tě nezaměstnává natolik, že nemáš kdy zhodnotit sám sebe. *Čím jsi větší, tím více se pokořuj, a před Pánem nalezeš milost. Pro ránu domýšlivce však není uzdravení, neboť se v něm uchýtilo ošklivé býlí.*

Doprovod' Ježíše až k tomu farizeji, který ho dnes pozval do svého domu. To, co nyní spolu s ním uslyšíš, ti naznačuje nejbezpečnější cestu k pravé velikosti. Je to královská cesta nezištné a milosrdné lásky. Je to ona cesta, jakou kráčí sám Bůh, který *nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé*⁽¹⁾.

Staň se nezištným služebníkem těch, kteří nemají, čím by ti odplatili. Oslavíš tak svého Boha, který je *Otec sirotků, ochránce vdov, hostí je ve svém svatém přibytku, zajišťuje opuštěným domov, vyvádí vězně k šťastnému životu*⁽²⁾. Čím pokornější a neokázalejší bude tvoje dobročinnost, tím více se můžeš podobat tomu, který tě stvořil. Může být něco zdrojem větší a skutečnější velikosti? To je způsob, jak *jsi spojen s městem živého Boha, s nebeským Jeruzalémem, se vznešeným shromážděním a obcí těch, kdo mají práva jako prvorození a jsou zapsáni v nebi.*

Využij příležitosti, že můžeš oslovit svého Pána, a poděkuj mu, že tě vzal s sebou na tuto užitečnou lekci pokory

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 3,19–21.30–31

Synu, dělej své práce v skromnosti a budeš milován bohumilými lidmi. Čím jsi větší, tím víc se pokořuj, a před Pánem nalezeš milost. Neboť veliká je moc Pána, je slaven pokornými lidmi.

Pro ránu domýšlivce není uzdravení, neboť se v něm uchýtilo ošklivé býlí. Rozumné srdce chápe poučné výroky, moudrý člověk touží po pozorných posluchačích.

2. čtení – Žid 12,18–19.22–24a

Nepřistoupili jste k hmotné hoře, z které šlehal oheň a která byla zahalena mračnou temnotou a bouří, a přitom za zvuku trouby byly prohlášeny předpisy. Když to všechno Izraelité slyšeli, zdráhali se poslouchat a prosili, aby Bůh už k nim nemluvil.

Vy však jste přistoupili k hoře Siónu a k městu živého Boha, k nebeskému Jeruzalému: ke shromáždění obrovského množství andělů a k obci prvorozců, kteří jsou zapsáni v nebi; přistoupili jste k soudci, Bohu všech, k duším spravedlivých, kteří už dosáhli cíle, a k Ježíši, prostředníku nové smlouvy.

Evangelium – Lk 14,1.7–14

Když Ježíš přišel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, dávali si na něj pozor.

On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl jim tedy toto poučení: „Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: »Uvolni mu místo!«

Dokončení na str. 7

a lásky, která vede k pravé velikosti. Popros jej upřímně, aby jeho slova dozrála v tvém srdci.

„Prosím tě, Pane, ať tvůj pokrm lásky dává mému srdci sílu, abych ve svých bratřích viděl tebe a v nich sloužil tobě.“⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 20,28; ⁽²⁾ Ž 68,6.7;

⁽³⁾ srov. modlitba po přijímání

Blahoslavené mučednice z Nowogrodku

Toto je příběh konfrontace dobra a zla, v němž mrazí z absence lásky na straně jedné a z její přemíry na straně druhé. Je to příběh sester, které daly svůj život za své bližní. V římském martyrologiu připadá sice jejich svátek na 1. srpen, avšak v Polsku, odkud pocházely, jsou připomínány 4. září.

Sestry nazaretánky (Kongregace sester Svaté rodiny z Nazareta) přibýly do Nowogrodku (dnes v Bělorusku) v roce 1929 na pozvání biskupa Zygmunta Łozińskiego. Okamžitě zahájily bohubílou činnost v duchu svého charismatu: věnovaly se dětem a mládeži, vzdělávaly je, vyučovaly katechismu. Založily dokonce internát a školu. Neomezovaly se samozřejmě jen na nejmladší generace, byly vstřícné vůči každému, kdo je požádal o pomoc, v mezích svých možností se snažily pomáhat, kde se dalo. A pak přišel rok 1939...

Začátkem září zaútočili na Polsko Němci. Dne 17. září pak těžce zkoušenou zemi napadli z druhé strany Sověti. Zabrali východní část polského státu, tedy i území, kde ležel Nowogrodek. Část polského obyvatelstva transportovali na Sibiř, zbytek utlačovali, sestry byly nuceny sundat hábity (až na sestru Imeldu, která to rezolutně odmítla) a najít si novou práci, aby vůbec přežily. O případném opuštění Nowogrodku neuvažovaly, majíce na paměti slova biskupa Łozińskiego: „Nowogrodek neopouštějte, setrvejte na místě, to je vůle Boží i má.“ V podobném duchu na ně apelovala generální představená, sestra Laureta Lubowidzka: „Zůstaňte za každou cenu, kde jste. Opustit toto místo nesmíte, tady jde o náš dům zasvěcený Kristu Králi. On má zvítězit. O jeho království máme usilovat a přitom rozhodně přemáhat všechny těžkosti. Stanou se tam velké věci.“

Sověti sestrám samozřejmě zabrali nejen školu, ale i klášter. Spávaly tedy v domácnostech lidí, kteří jim poskytli přístřeší, a scházely se při mši a společném růženci. Část z nich byla nápomocna místnímu faráři, na jehož faře se zabydlel důstojník NKVD. Ateistickou výchovou vyceповani sovětští okupanti nevycházeli z údivu nad kromobyčejnou pílí a obětavostí řeholnic, o nichž až dosud slyšeli jen to nejhorší, přesto jim však ničím neulehčovali. A pak přišel rok 1941...

V červenci, pár týdnů po otevření východní fronty, vyhnali Sověty Němci.

Přestože mohly sestry znovu obléct řeholní hábity, klima ve městě se změnou okupanta k lepšímu změnilo jen částečně. Němci začali žít dávné antagonismy mezi jednotlivými národnostmi – Poláky, Bělorusy, Tatary. Zvláště Poláci měli život čím dál těžší, šikana ze strany německých úřadů rostla den ode dne. Častým jevem se staly popravy polských vlastenců, neboť Němci na dobytém území velice tvrdě trestali jakýkoli náznak odporu a smrt jednoho zabitého Němce zaplatily životem vždy desítky Poláků. Sestry byly svému národu oporou, slovem i příkladem Poláky vedly k důvěře Bohu; hromadně navštěvované mše a společná modlitba růžence byly na denním pořádku. Sestra Marie Kanisia učila děti na faře tajně polštinu, připravovala je k prvnímu svatému přijímání, ostatní pomáhaly na všech stranách, posílaly i balíčky ubožákům vyvezeným do nitra SSSR. A pak přišel rok 1943...

V červenci se Němci rozhodli vykonat popravu monstrózního charakteru, aby jednou provždy sebrali odvahu všem

potencionálním protivníkům a utlumili vzrůstající se hnutí odporu. Už rok předtím popravili 60 lidí, včetně dvou kněží. Polské podzemí však svých aktivit nezačalo. Proto 18. července 1943 pozatýkali okupanti v rámci akce „Hermann“ 120 Poláků s cílem demonstrativně je postavit ke zdi a postřílet. Toho dne učinily sestry nazaretánky jednomyslné rozhodnutí, podobné heroickému činu sv. Maximiliána Kolbeho: nabídl Bohu své životy za životy uvězněných otců rodin. Za všechny to místnímu faráři sdělila představená, sestra Marie Stella: „Můj Bože, jestliže je oběť našeho života potřebná, ať raději zastřelí nás než ty, co mají rodiny. Dokonce se o to modlíme.“

Nebylo jim to však dáno, tedy aspoň prozatím. Jeden z vysoce postavených okupantů změnil na poslední chvíli rozhodnutí o popravě a skupinu 120 uvězněných Němci vyslali na práci do Říše, jen několik málo jedinců propustili. Ale ještě před tímto rozhodnutím, kdy se mělo za to, že všechny čeká kulka, dorazila informace o nabízené oběti sester k uvězněným a vlila „novou vzpruhu a naději do srdcí“.

Nedlouho nato měly sestry možnost svůj slib obnovit, to když se Damoklův meč zatčení a popravy začal houpat nebezpečně blízko nad hlavou P. Aleksandra Zienkiewicze, široko daleko jediného kněze. „Otče, vy jste pro lidi mnohem důležitější než my. Proto se teď modlíme, aby si Bůh vzal raději nás než vás, je-li naše oběť potřebná,“ ujistila otce Aleksandra představená nazaretánek. A pak přišel 31. července 1943...

Toho dne navečer obdržely sestry výzvu, ať se v 19.30 dostaví na komisariát. Jedenáct z nich se tam po růženci poslušně vydalo v domnění, že je čeká deportace do Říše. Dvanáctá, sestra Marie Markéta od Ježíše umírajícího v Getsemanské zahradě (vl. jménem Ludvíka Banašová), se zrovna vracela ze služby v nemocnici. Chtěla se přidat k ostatním, představená jí však nařídila, ať se vrátí a postará se o P. Zienkiewicze a o kostel.

Pamětní deska v kostele Proměnění Páně v Nowogrodsku věnovaná památce bl. Marie Stelly od Nejsvětější svátosti a jejím deseti spolusestrám

Sestra M. Imelda

Sestra M. Stella

Sestra M. Kanisie

Sestra M. Rajmunda

Sestra M. Daniela

Sestra M. Kanuta

Sestra M. Sergia

Sestra M. Guidona

Sestra M. Felicita

Sestra M. Heliodora

Sestra M. Boromea

Na gestapu se řeholnice dozvěděly, že nad nimi byl vynesena rozsudek smrti. Jejich komunita totiž představovala „*hnízdlo polskosti a baštu katolicismu*“. Po dvou hodinách vyvezli Němci skupinku řeholnic za město, kde je hodlali popraviti. Než ovšem našli vhodné místo, setmělo se, proto zatčené nazaretánky přivezli zpět a pozavírali ve sklepě. Nazítří, 1. srpna, je v 5 hodin ráno nahnali zpět na korbu nákladního auta. „*Ach, jak šly! Kdybyste viděli, jak šly!*“ chytal se za hlavu jeden Lotyš ve službách gestapa, který průvod nastupujících sester pozoroval z okna domu, kam přišel na snídani. Odvezli je do 5 km vzdáleného lesa a tam...

Tam je vysadili a nahnali do řady. Než se ozvaly osudné výstřely, sestry poklekly, pomodlily se a navzájem se rozloučily. Matka představená, sestra Maria Stella, vyprovodila každou ze svých duchovních dcer mateřským požehnáním. Měly jen jedno přání – aby nemusely svléknout řeholní šat. Smrtnou ránu pak přijaly vkleče do týlu... P. Zienkiewicz i všichni ostatní zatčení válku přežili, včetně těch deportovaných na nucené práce do Říše...

Dne 19. března 1945 nechal nowogrodský farář ostatky sester vyzvednout a přenést do společného hrobu u fary. Až

do své smrti v roce 1966 o něj pečovala sestra Marie Markéta od Ježíše umírajícího v Getsemanské zahradě, které nebylo dopřáno, aby i její nabídka oběti zpečetily výstřely německých pistolí. Přesto byl v roce 2003 zahájen i její beatifikační proces. To už byl ukončen beatifikační proces jejich 11 družek – vyvrcholil 5. března 2000. V tento den je papež Jan Pavel II. prohlásil za blahoslavené. Jednalo se o tyto řeholnice:

S. Marie Stella od Nejsvětější svátosti (vl. jménem Adela Mardosewiczová, 55 let). V Nowogrodsku byla od roku 1936, předtím plnila různé funkce v jiných klášterech – byla ekonomkou, sakristiánkou, vychovatelkou v internátu. Představenou nowogrodské komunity se stala na samém počátku sovětské okupace. Do kongregace byla kvůli problémům se srdcem přijata s výhradami, tehdejší generální představená se však nechala slyšet, že není důvod si myslet, že v jejich řeholní rodině jsou zapotřebí jenom zdravé sestry. Nemocné srdce sestry Marie Stelly bylo prodchnuto takovou láskou, že ji nowogrodská mládež a drobtina oslovovala „*mami*“. Byla útočištěm pro všechny, ona sama hledala útočiště vždy u svatostánku. Však také

když město obsadila Rudá armáda, utišila paniku sester těmito slovy: „*Kam teď půjdeme? Za Ježíšem.*“ Beze strachu pak všechny zamířily do klášterní kaple. Stejně tak beze strachu zamířily později na setkání se svým Božským Snoubencem.

S. Marie Imelda od Ježíše v Eucharistii (vl. jménem Jadwiga Karolina Žaková, 51 let). Se sestrou Marií Stellou se znala už od noviciátu v italském Albanu, v roce 1936 s ní přišla do Nowogrodsku. Bohabojná, vždy usebraná sestra Marie Imelda pracovala jako učitelka a vychovatelka, starala se i o sakristii a hlavně čistotu liturgického prádla a liturgických oděvů. Dochovala se slova její modlitby: „*Dej, Pane, aby má modlitba byla jako těžký kámen, který dopadne až na dno Boží hlubiny, a na hladině zanechává stále širší kruhy.*“

S. Marie Rajmunda od Ježíše a Marie (vl. jménem Anna Kokołowiczová, 51 let). Členkou nowogrodské komunity se stala v roce 1934. Poněkud temperamentní sestra, která nikdy neměla žádné vzdělání a která navzdory těžké dně proslula nezměrnou pracovitostí a pílí. Pracovala v zahradě, pomáhala v kuchyni, prádelně, uklízela. Velmi rádi ji měli místní mladí, kterým imponovala svou skromností a přejícností.

S. Marie Daniela od Ježíše a Neposkvrněné Marie (vl. jménem Eleonora Daniela Józwicková, 48 let). V Nowogrodsku byla od roku 1932. Rovněž ona vykonávala pomocné práce v kuchyni a prádelně, popřípadě uklízela, starala se o refektář, školní kuchyni a také o místního kněze P. Zienkiewiczze, jenž o ní svědčil takto: „*Byl to tichý a diskrétní Boží anděl. Byla nesmírně starostlivá, dokázala se celá pohroužit do modlitby, žila v přítomnosti Páně.*“ Vše konala bez zbytečného rozruchu, skryta za svým dílem, nezištně pomáhající bez ptaní či pobízení, zahrnující láskou a péčí zejména nejchudší děti, které v ní viděly dobrou matku. „*Celým svým životem realizovala činnou lásku k bližním,*“ zaznělo při beatifikačním procesu.

S. Marie Kanuta od Pána Ježíše z Getsemanské zahrady (vl. jménem Józefa Chrobotová, 47 let). Nikdy o povolání neuvažovala, měla se vdávat, dokonce

už proběhly ohlášky, ale jedné noci těsně před svatbou uslyšela ve snu hlas: „*Nevdávěj se za Stanislava. Tvůj Snoubenec na tebe čeká v Grodnu a jako svatební dar ti daruje červené šaty.*“ Uposlechla. V roce 1921 proto zahájila noviciát u grodenských nazaretánek, 10 let nato dorazila jako první ze skupiny pozdějších blahosladených mučednic do Nowogrodku. Její místo bylo v kuchyni, kde setrvala vzdor zhoršujícímu se zdraví, „*z lásky k našemu Pánu*“, jak říkala. Měla dar kontemplativní modlitby. Po vypuknutí druhé světové války lehávala den co den až do půlnoci křížem na podlaze klášterní kaple a prosila o Boží milosrdenství a o to, aby Boží milosrdenství zavládlo nad světem. Někdy si mezi řečí posteskla, že se její dávný sen nevyplnil tak úplně, neboť nedostala červené šaty. Pak přišlo ono časné ráno 1. srpna 1943. V ten den je konečně oblékla...

S. Marie Sergia od Panny Marie Bolestné (vl. jménem Julia Rapiejová, 43 let). „*Tichá a srdce pokorného, čistá jako dítě,*“ uvedla jedna z těch, které ji poznaly. Do Nowogrodku dorazila v roce 1933 z Filadelfie. Tamní sestry ji před odjezdem varovaly před blížící se válkou v Evropě, a ona na to odvětila: „*Nebojím se jí, protože nemám nic jiného, co bych mohla Pánu Ježíši za jeho lásku dát. Toužím proto odevzdat mu svůj život. Nebojím se ani mučednické smrti.*“ Nejen v Nowogrodku se jí říkalo „*skrytý poklad Nazareta*“. Pomáhala v kuchyni, posléze i v hospodářství. Měla v mimořádné úctě Pannu Marii, tuze ráda o ní rozmlouvala. „*To jen díky ní mám takový vztah k Matce Boží,*“ vzpomínala později jedna ze sester, s níž nějaký čas pobývala v noviciátě. Už jen svým vzezřením, jež prozrazovalo neobvykle hluboký vnitřní život, působila na každého, s kým se setkala. „*Když projde sestra Marie Sergia okolo mne,*“ prohlásil jeden z místních farníků, „*hned se mi začne znovu chtít žít a vrací se mi duchovní rovnováha. A to už jsem přemýšlel o tom, že si vezmu život.*“

S. Marie Guidona od Božího Milosrdenství (vl. jménem Helena Cierpká, 43 let). Tato „*sestra plná radosti a veselí*“ se do Nowogrodku dostala v roce 1936. Se svědomitostí sobě vlastní pečovala o zahradu a hospodářství, s láskou sobě vlastní

přistupovala k Bohu i k lidem. Díky perfektní znalosti němčiny to byla ona, která vedla poslední rozmluvy s gestapem.

S. Marie Felicita (vl. jménem Paulina Borowiková, 37 let). Byla známa svou tichostí, pokorou, dobrotou, skromností a pracovitostí. Unikala pozornosti, vše se snažila konat ve skrytosti, „*ve stínu Kristova kříže*“, jak poznamenal P. Zienkiewicz. Takto ji znali všude, tedy i v Nowogrodku, a to od roku 1935. Snad i díky jejímu naturelu je informací o ní poskrovnu, ví se však, že jak v kongregaci, tak mezi místními byla velice oblíbená, aniž by šlo o prázdnou frázi.

S. Marie Heliadora (vl. jménem Leokadia Matuszewská, 37 let). V Nowogrodku byla rovněž od roku 1935. Měla na starosti úklid školy, školního dvora a kuchyně. Také ona byla velice oblíbená, získávala si lidi svou dobrosrdečností, na tváři měla vždy úsměv, jako magnet přitahovala zvláště děti, s nimiž to opravdu náramně uměla. „*Přivedla jsem sem své dítě,*“ poznamenala jedna z matek, „*aby vidělo sestru Marii Heliodoru. Jsem dnes nějak nervózní a tato sestřička na mne má velký vliv. Po rozhovoru s ní pokaždé odcházím povzbuzena na duchu.*“ Nebylo to nic výjimečného, rodiče dětí k sestře Heliodoroře přicházeli vyloženě cíleně, aby se v její přítomnosti nadechli závanu z nebeského domova. Sestra Marie Heliadora měla vliv dokonce i na komunistického ředitele školy a jeho rodinu během sovětské okupace. Ten povolil sestrám ve škole zůstat pod pod-

mínkou, že jedna z nich bude v jeho domě vařit a posluhovat. Výběr padl na ni. Po pár měsících se ředitel s celou rodinou obrátil a časem přihlásil na výuku náboženství i svou neteř, kterou kvůli tomu přivezl z jejího bydliště.

S. Marie Kanisie (vl. jménem Eugenia Mackiewiczová, 39 let). „*Sestra disciplína.*“ Tak jí přezdívaly děti v Nowogrodku, kde od roku 1938 učila náboženství. Podle přezdívky by se mohlo zdát, že byla obávaná a neoblíbená. Opak byl pravdou. Její přísnost nevyvěřala z nějaké potřeby druhé lidí zbytečně šikanovat, ale z lásky k Bohu a k bližním, z potřeby dávat jim to nejlepší a k tomu nejlepšímu je přivádět. Zračilo se v ní pochopení pro druhé, což děti vycítily – jak jinak by se mohlo stát, že právě za ní chodily se svými problémy a svěřovaly se jí se svými slabostmi...

S. Marie Boromea (vl. jménem Weronika Narmontowiczová, 27 let). Byla nejmladší ze skupinky nazaretánek zastřešených gestapem v srpnu roku 1943 a i do Nowogrodku přišla ze všech nejpozději – v roce 1939. V dobách sovětské okupace uklízela ve škole, posléze vypomáhala v klášterním hospodářství. Představená jí na základě prosby rodičů dovolila žít nějaký čas doma, ona se však zanedlouho vrátila do nowogrodského kláštera s tím, že „*ji cosi neustále ponoukalo k návratu k sestrám*“. Tento hlas jí pomohl překonat krátkodobou krizi povolání, vnitřní boje i problém chovat k Bohu opravdovou důvěru.

...a život budoucího věku

Svědectví mučedníků nám dává tušit, jak krásný bude život u Boha.

Jsou to mučedníci, kteří podávají působivé svědectví, jakou sílu a odvahu dostanou lidé, kteří všechnu svoji naději vloží ve věčný život u Boha. Tak třináctiletý mučedník, který byl v roce 1597 v Japonsku ukřižován a kterému slibovali svobodu, kdyby odpřisáhl – pronesl z kříže: „Radosti a pocty života jsou jenom pěnou na vodě, jako ranní rosa na trávě. Radosti a pocty nebe jsou naproti tomu trvalé.“ A mučednice z Compiègne, karmelitky, které byly vedeny v roce 1794 na popraviště, zpívaly „Veni Creator Spiritus“ v očekávání nebeských radostí. Zamysleme se nad tím, čemu nás mučedníci učí.

V prvotní církvi

Bylo to v roce 203, když křesťanku s přáteli a příbuznými zajali, a ona, 22letá Perpetua, dcera ze vznešené rodiny v Kartágu a matka novorozeného syna, napsala do svého vězeňského deníku toto svědectví:

„Můj bratr mi řekl: »Paní sestro, ty máš takové omilostnění, že si můžeš vyprosit zjevení, jestli dojde k utrpení, nebo budeme osvobozeni.« – Modlila jsem se a bylo mi ukázáno: Viděla jsem kovový, velmi vysoký žebřík, který sahá až k nebi... Saturnin stoupal vzhůru jako první... Došel až ke konci žebříku, obrátil se a řekl mi: »Perpetuo, očekávám tě...« A já jsem stoupala nahoru. Uviděla jsem rozlehlou zahradu a uprostřed ní starého šedovlasého muže v oděvu pastýře. Byl veliký a dožil ovce a tisíce bíle oděných stály kolem. Zvedl hlavu a řekl mi: »Vítej, dítě!« Dal mi sýr z mléka, které nadojil, malý kousek. Přijala jsem jej se složenýma rukama a snědla jej, přičemž okolostojící řekli: »Amen.« A při zvuku těchto hlasů jsem se probudila. To jsem ihned oznámila svému bratru

a z toho jsme poznali, že nás čeká utrpení! Poznala jsem již také, že nemám vkládat žádnou naději do tohoto světa.“

Křesťanka Perpetua je jasně a klidně připravena odevzdat život svůj i své rodiny jako cenu za přicházející svět. Ať už tomuto rozhodnutí rozumíme, nebo ne – tento život, pro bdělé totožný s jástem a štěstím, je pro nesčetné lidi tenkrát i dnes skutečností nad každou známou realitu. Perpetua zmiňuje věrně bolest nad svým dítětem a bolest svých prsů, které už nebudou moci kojit.

Uprostřed všech extrémních napětí pozemského bytí je život věřících nesen silou, na kterou se zde ptáme.

Také v ohni

Na druhém konci Středozezemního moře, ve Smyrně, přibližně o 50 let později, máme zprávu o mučedníku Pioniovi: Když ho lidé viděli přibitého, připraveného na smrt upálením, volali na něho: „Pionie, vzpamatuj se! Hřeby ti vyndají, když slibiš, že uděláš, co ti prokonzul poručil [obětovat bohům].“ Na to odpověděl: „Cítím rány a vím dobře, že jsem přibitý.“

Za nějakou chvíli řekl: „Především proto vytrpím smrt, aby všechen lid poznal, že po smrti následuje zmrtnýchvstání.“ – Jako křesťan myslí při umírání na ty všechny, jimž chce předat víru v budoucí život! Jak silným je svědkem!

Skryté nasazení

Za co se mučedníci tenkrát i dnes zasazují v otevřeném pronásledování, to proboujovávají jiní ve svém srdci – se stejným přáním – sdělit ostatním svoji naději v budoucnost. Svátá Terezie z Lisieux, karmelitka ve Francii, popisuje před 125 lety svůj skrytý život v klášteře. Ve vlastní bdělé duši prodělává duchovní boje bezvěrecké doby a bere její bolesti na sebe, aby své bratry přivedla ke světlu:

„Předpokládejme, že jsem se narodila v zemi obestřené hustou mlhou. Nikdy jsem nehleděla na usměvavou tvář přírody, zaplavené, proměněné zářícím sluncem. Pravda, od dětství slyším o těchto dívech, vím, že země, kde se nalézám, není má vlast, že existuje ještě jiná, ke které musím neustále tihnout. Není to historka, vymyšlená obyvatelem země, ve které jsem, je to jistá skutečnost, neboť Král vlasti se zářivým sluncem přišel a žil 33 let v zemi temnot... Byla mi od dětství darována jistota, že budu jednou vzata daleko pryč z této smutné a temné země. Nejenom že jsem věřila v to, co jsem slyšela vyprávět od moudřejších lidí, nýbrž v hloubi srdce jsem pociťovala touhu po krásnější zemi.“

Tato touha je tak velká, že je schopná vydržet v nejkřutějších bojích, jak sama dosvědčuje:

„Náhle se zahušťují mlhy okolo mne, vnikají do mé duše a obklopují ji tak, že v ní nemohu znovu najít milý obraz své vlasti, všechno zmizelo! (...) Ježíš ať mi odpustí... On ví přece, že když také nezačnouš konat její skutky. Říkám mu, že jsem připravena až do poslední kapky krve vydat svědectví pro to, že nebe existuje.“

Země se zářícím sluncem

Tato Bohu zasvěcená, citlivá mladá řeholnice svolila k tomu, aby sama vytrpěla pochybnosti a odpor nevěřících a vědomých hříšníků. Tak se stala průkopnicí víry v nebe, které je „zemí zářícího slunce“. Sedět u stolu spolu s hříšníky, zatímco srdce touží po Boží kráse, to je hořké

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: »Příteli, pojď si sednout dopředu!« To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Svému hostiteli

pak řekl: „Když strojíš oběd nebo večeri, nezvi své přátele ani bratry ani příbuzné ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“

vyhnanství. Ona vedla rozhodně tento boj při tělesných a duševních bolestech. Dnes je v nebi jednou z osvědčených pomocnic pro mnohé, kteří se na ni obracejí. Ke svým textům o nebi a blaženosti vysvětlovala, že nemají nic společného s jejími současnými pocity:

„Jednoduše vyznávám, co chci věřit!“ Její víra byla nejnvtřnější rozhodnutím, založeným na víře církve, a tato cesta je otevřena také jiným, kteří touží po jistotě.

Doma v nebi a schopný boje na zemi

U Henriho Nouwena totiž čtu: „Nechci nikomu něco dokazovat, chci jen ze své vlastní osobní zkušenosti něčím přispět ostatním, kteří hledají.“

Tak se mi zdá, že bych měl sdělit svoji vlastní dlouhodobou zkušenost, že přesvědčení srdce o vlasti v nebi posiluje schopnost vytrvalosti v současném praktickém životě. Je to jistá a pevná kotva duše, která dosahuje do nitra za záclonu. Je to naděje, která je nabídnuta, abychom se jí chopili.

„Život budoucího věku“, tím se uzavírá velké vyznání víry a zaměřuje náš pohled tam: on přijde také k nám. Zaslouží si, abychom jej pozorně očekávali. Je to milost, toužit a přijímat pokorně tento nezasloužený dar.

Všechny pochybnosti a odpor může opatrně odstranit ten, kdo se předstává jako dítě: tam ono bude s radostí očekáváno a najde přátelskou pomoc při vstupu do nové vlasti.

Neboť budoucí život nebude žádné vylepšené pokračování tohoto nynějšího. I když probleskuje už teď naděje, že všechno dobré a krásné na zemi a všechna pravá láska tam budou pročištěny a zdokonaleny a budou žít dále. Ale toto všechno prozáří blažené patření na Boha, bude přeměněno v úžas a jásot.

Ovšem, to jsou jen ubohá slova. Protože čím blíže omilostněný člověk zakusil Boha už zde na zemi, o to zdrženlivěji popisuje nepopsatelnou krásu a blaženost. Z toho vyplývá ale jedna věc: Vyplatí se prodat všechno pro tento poklad, abychom jej nakonec získali. Také radostné očekávání se ukazuje jako věrný zdroj – už nyní.

Z VISION 2000 - 1/2019 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)

Bůh existuje - já jsem jeho nepřítelem!

Shane O'Doherty, jeden z nejhledanějších teroristů IRA,
se obrátil ve vězení

„Bůh existuje, já jsem jeho nepřítelem“ – toto poznání učinil Shane Paul O'Doherty potom, co ve vězení přečetl evangelia a knihu o Otcovi Piovi. Jako terorista IRA (Irská republikánská armáda) byl 30krát odsouzen k doživotí, které si vysloužil za atentáty, jichž se dopustil jako odborník na výbušniny. Po této lekci však dospěl k závěru, že k návratu k Bohu musí především vystoupit z polovojenské organizace IRA. Ale jak to všechno začalo?

Se Shanem jsem se setkala u příležitosti premiéry pozoruhodného filmu Juana Manuela Cotela *Das größte Geschenk* (Největší dar) ve Vídni. Shane přišel, aby vydal svědectví o svém obrácení tak, jak se uvádí ve filmu. Věnujme tedy pozornost jeho příběhu. Je úzce spjat s Irskem. V jednom rozhovoru v hotelu mi jej vyprávěl: Shane se narodil v roce 1955 v Derry, v Severním Irsku. Povšimněme si: katolíci říkají „Derry“, protestanti „Londonderry“. Je to druhé největší město Sever-

ního Irska s katolickou nacionalistickou většinou, ovládanou protestantskou unionistickou menšinou.

„Můj otec byl ředitelem katolické školy – a tak jsem byl vychován katolicky.“ Jako chlapec byl ministrantem v katedrále. „Účastnil jsem se bezpočtu mší. Dva moji strýčkové byli kněžími, dva bratři byli v kněžském semináři. Byli jsme velmi katolická rodina. Doma nás bylo osm dětí. Já jsem byl sedmým dítětem.“

„Bylo vás tolik?“ Usmál se. „To nebylo nic zvláštního. Znali jsme rodiny s 15, dokonce s 21 dětmi! Katolické dívky se vdávaly někdy už ve čtrnácti letech.“ Vzpomínám si, že vztahy mezi protestanty a katolíky byly v jeho dětství většinou dobré. Důležitá byla jenom povaha dětí ze sousedství. Většina Irů toužila po sjednoceném Irsku. Po tom toužili už dlouho, od té doby, kdy britská okupační moc opustila Severní Irsko.

V roce 1801 totiž Anglie připojila Irsko ke Spojenému království. Když v polovině 19. století nastal hladomor a britská vláda nenabídla žádnou pomoc, vzniklo irské hnutí za nezávislost, které od té doby působí v nejrůznějších podobách. V roce 1916 došlo na východě Irska k povstání, které bylo poraženo. Jeho vůdcové byli popraveni. Desetiletému Shanovi se dostaly do rukou zprávy a výpovědi tehdejších vůdců. Musel plakat a napsal na lístek: „Až vyrostu, chci bojovat a v krajním případě zemřít za svobodu Irska.“ Chlapec netušil, že se tento lístek stane za deset let nepřímým důkazem jeho obvinění z terorismu.

Po válce za nezávislost v letech 1919–1921 byla vyjednána tato smlouva: 26 ze 32 irských hrabství se stane nezávislých na Velké Británii, těch šest severních s většinou protestantského obyvatelstva vytvořilo Severní Irsko a stalo se částí Spojeného království. Katolíci Irové s tím nebyli spokojeni. Toužili po sjednocení a osvobození od britské vlády na severu. „My katolíci v Severním Irsku

Shane O'Doherty ve věku 18 let

- je nás více než půl milionu - říkáme: »Nejsme Britové, ale Irové a hlásíme se k vládě Irska.«

„Když jsem měl 13 let, vzniklo hnutí za občanská práva, v němž šlo o spoluúčast katolíků na vládě, aby získali pro sebe lepší bytové podmínky a lepší vyhlídky na trhu práce. Britská policie vyšla proti těmto pochodům. Do této napjaté nálady vstoupila IRA a řekla: »Udělejte Irsko naší společnou vlastí, osvobodte katolickou menšinu. Zapomeňte na hnutí za občanská práva, neproste Brity o milosti.« Kdo se připojil k IRA, stal se svým způsobem hrdinou, který bojoval proti britskému nepříteli. A tak se připojili mnozí už i v 15 letech k IRA, přesvědčení, že jde o něco dobrého.“

Pochody za občanská práva, při nichž katolíci vroucně zpívali „We shall overcome“, byly mladému Shaneovi známy už od roku 1968, stejně jako střety se severoirskou policií. Vystoupila proti pochodům s gumovými obušky a vodními děly. Začátkem roku 1969 se Shane připojil k pokojnému průvodu aktivistů za občanská práva, který procházel městem Derry a byl v protestantské části města napaden krupobitím lahví a cihel. Vraždy katolických civilistů policisty v Derry a Belfastu podněcovaly nálady katolického obyvatelstva. Následkem toho bylo násilí na obou stranách.

Ve 14 letech hodil Shane poprvé lahvou bombu na policii, která použila střelné zbraně a slzný plyn. Přitom pocítil opojnou moc nad nenáviděným nepřítelem. Mladíkovi bylo jasné, že chce patřit k hrdinům, kteří nasazují svůj život v první linii za svůj národ a svoji zem. V roce 1970 mu bylo 15 let, ale vydával se za 17letého a vstoupil do IRA. Velmi nadšený, duševně jako v extázi souhlasil s ozbrojeným bojem za svobodu.

Napadá mě otázka: „Co říkali vaši rodiče na to, že jste vstoupil do IRA?“ - „Neměli o tom tušení. IRA byla přece tajná organizace.“ Vysvětluje, že pro nezainteresované je to obtížné pochopit. Často se používají morální měřítka jenom na jednu stranu z obou.

„O tom, co všechno dělala britská armáda a tajné služby - o tom se nepodávají žádné zprávy. Že dohlíželi na lidi, prohledávali domy, zatýkali nevinné, někdy je mučili a bez soudu zavírali pod zá-

Shane O'Doherty po svém obrácení

mek. Až do pochodu za občanská práva, který vstoupil do dějin jako *Bloody Sunday* (Krvavá neděle), se pokoušela církev a jiní lidé říkat IRA, aby upustila od násilí. Prý existuje dostatek demokratických možností. Pochodem o Krvavé neděli, který jsem zažil jako mladík, se to změnilo. Krátce předtím, než jsme došli k podiu s řečníky, začali britští vojáci do davu střílet. Tisíce lidí zachvátila panika, byli mrtví, mnozí byli těžce zranění. To zmobilizovalo také Iry v Americe, kteří začali posílat na odpor peníze. To bylo pak pro církev těžké, aby IRA stále říkala, že by měla přestat s násilím.“

Jako vlastenec chtěl dělat to nejdůležitější pro svobodu své země. Jako jediný z chlapců prohlásil, že je připraven pracovat s výbušninami. Jednou měl takovou bombu pouze hlídat - nebyl ještě vyškolený na pokladače bomb -, rozhodl se ale v přílišné horlivosti odpálit ji ještě v tu noc na vojenský cíl. Protože na budouvě při tom vznikla velká škoda a média o tom podala zprávy, byl na to pyšný.

Brzy potom byl oficiálně ustanoven jako pokladač bomb. Když jednou policie nereagovala na varování před bombovým útokem - civilisty totiž nechtěl zranit - a Shane zděšeně zjistil, že nikdo z budovy není evakuován, byl zoufalý. Vždyť si nechtěl vzít na svědomí, aby usmrtil nevinné lidi. Bohu díky, že bomba tenkrát nevybuchla, vypravoval.

To dokresluje duševní postoj tohoto mladého, vznětlivého, přespříliš horlivého vlastence. Ve své autobiografické knize *The Volunteer* píše, že byl v té době „ukva-

pený, lehce vznětlivý a příliš spontánní se sklony k neodvolatelným rozhodnutím“, připravený bez váhání nasadit svůj život. Tak vlekl jednou spolu s jiným kamarádem s nasazením vlastního života z linie ostřelované britskou policií jednoho muže v bezvědomí. Chtěl bojovat s anglickými nepřáteli na ulicích s bombami a zbraněmi, ale nechtěl ubližovat nevinným.

V následujících letech sestavoval a odpaloval bomby. Někteří z jeho přátel nepřežili boje nebo zemřeli v internačních táborech. To ho podněcovalo, posilovalo v nenávisti vůči okupantům. Shane sám byl často v ohrožení života, ale přežil. Přesto byl jednou těžce zraněn při sestavování dopisní bomby. V obličejí, na hrudi, v očním víčku měl kousky kovu. Téměř ztratil jedno oko a jeden prst. Jizvy je vidět ještě dnes.

Potom, co Britové rozmístili v Severním Irsku 30 000 vojáků, rozhodla se IRA přenést válku do Londýna. Když se Shane napolo zotavil, prosili ho, aby šel do Londýna a tam rozesílal dopisní bomby významným osobnostem a kladl malé nálože na ulicích. On okamžitě souhlasil, těšil se, že bude zase v centru událostí.

A toho dosáhl! Vždyť dopisní bomby, které vyvolaly mnoho rozruchu a upozornily na problémy Irů v Severním Irsku, byly předmětem hovorů většiny lidí. Také pouliční bomby, u nichž však bylo vždycky vydáno předběžné varování. Všechny rozhlasové vysílače a noviny byly plné zpráv. Brzy se stal ještě ani ne dvacetiletý bojovník IRA nejhledanějším mužem ve Velké Británii. „Nenáviděl jsem Brity. V těchto šesti měsících jsem napáchal nesmírně mnoho škody a neštěstí, i když, Bohu díky, nikdo nebyl dopisními bombami usmrčen. Všichni, armáda, policie, tajné služby, po mně pátrali. Byl jsem uveden v mezinárodním seznamu hledaných osob.“

Nebyl však chycen, vrátil se do Irsku, kde se stal specialistou na výbušninu a odborníkem na výbušné přístroje. Žil v úkrytu, zhotovoval výbušniny a zápalné bomby.

Jedna kamarádka ho přemlouvala, aby se zašel vyzpovídat. To ale nic nepřineslo, protože se jenom pokoušel diskutovat s knězem o morálnosti násilí v osvobozovací boji. Chtěl vlastně jenom dostat svolení pro své útoky, které mu však kněz

odmítl vydat. Mohl by přijít znovu, jestli by se snad chtěl vyzpovídat z hříchů.

Když byl o Vánocích roku 1974 vyhlášen klid zbraní, Shane to velmi uvítal. Bylo dohodnuto, že armáda nezatkne v katolické čtvrti nikoho, ani kdyby byl uveden na seznamu hledaných. Tehdy se vrátil Shane zpátky domů, byl svědkem svému bratru na svatbě a užíval si pěkného času. Dne 8. května 1975 – byl doma u matky, která právě připravovala jídlo – se vynořili dva ozbrojení muži, vystrkali ho s pistolí v rukou z domu a zavřeli do auta. Platil klid zbraní?

Z vězení v Derry byl přemístěn do Belfastu. Tady mu plní nenávisti řekli, že IRA jako odplatu za Shaneovo zatčení zastřelila jednoho policistu – a to prý byl syn vrchního dozorce ve vězení! „Ráno tě zchladíme,“ řekli. Příští den byl dozorcí zmlácen a dokopán. Nakonec ho nechali ležet na podlaze. Nebylo to jediné vězení, kde s ním takto zacházeli.

Ačkoliv ho soud v Belfastu osvobodil, byl odvezen londýnskou policií a přemístěn do vězení v Londýně. Byl dán na rok pozorovací vazby do Brixtonu. Tam se setkal s jedním jezuitou, P. Lawnem, armádním důstojníkem ze světové války, který pohrdal irskými teroristy. „Řekl mi: »Nenávidím vás, vy irský bastarde.« Byli jsme tedy nepřátelé. On byl anglickým nacionalistou, já irským.“ Přesto přišli na řeč o Bohu. „Jednou jsem mu řekl: »Co mi dokáže, že váš Bůh existuje?« On v odpověď zařval: »Přeče čtyři evangelia!« Opusť celou praskl dveřmi.“

Potom Shane požádal, aby mu přinesli evangelia. „I když jsem byl katolík, neměl jsem tušení, co bylo napsáno v evangeliích. Ale potom jsem je četl ve vlaku a silná, mimořádná osobnost Ježíšova ve mně zanechala velký dojem. Vždyť pro věc, za kterou bojoval On, božský, svatý, nevinný, neužíval žádného násilí, aby ji prosadil. Ježíš mluví o tom, že se máme bát toho, kdo může tělo i duši hodit do pekelného ohně, o tom, že musíme nejprve prosit o odpuštění, dříve než přineseme svoji oběť. Setkal jsem se s pojmem hříchu. Ten se dá poznat trojím způsobem: Zložením vztahu k bližnímu, k Bohu a tím, že působí zlo v hříšníkovi.“

Shane je zasažen, neumí si ale představit, že Ježíš po 2 000 letech stále ještě žije. O několik dnů později ho kontaktoval biskup z Derry kvůli jeho matce. „Poslal mi knihu o P. Piovi. Nikdy jsem neslyšel o tomto stigmatizovaném knězi. Pomyslel jsem si: Když Ježíš žije, proč mi nedal znamení své existence? A když jsem pak knihu četl, bylo to pro mne znamení, které jsem si přál. Dalo mi sílu, abych se postavil ke své situaci, abych si uvědomil, že musím změnit svůj život. Především ve vztahu ke svým obětem.“

Jako obžalovaný dostal všechnen důkazní materiál obžaloby. Tam četl příběh každé dopisní bomby, osob, které byly zraněny, jejich poranění se všemi lékařskými zprávami. Byli mezi nimi také nevinní: sekretářky, poštovní úředník. Shane se zhrozil. „Tady mám černé na bílém, že jsem se proměnil svými násilnými

mi činy z idealisty, kterým jsem se morálně opravdu cítil být, v pachatele zla, na jehož konto se přičítají mnohá porušení lidských práv.“

Následky jeho bombových útoků ho těžce zasáhly. „Litoval jsem hluboce svých samolibých, bezcitných pohrdání civilisty, kteří se stali mými oběťmi.“ Ještě tehdy si myslel, že byl oprávněn k tomu, zranit nebo usmrtit politiky a příslušníky armády.

Dne 5. září 1976 proběhl jeho soudní proces. Jako první dobrovolník IRA se omluvil za utrpení, která způsobil nevinným lidem. Projednávání trvalo pouhé dva dny. Policii, která po něm chtěla jména dalších bojovníků IRA, jasně odmítl. Kdyby to udělal, byl by za dva roky propuštěn. Rozsudek zněl: 30krát doživotí a 20 let.

Ve vězení si odmítal obléci vězeňské oblečení, když musel odložit civilní oděv: je prý politickým vězněm, a proto si smí ponechat své civilní šaty. Tak začala jeho 14měsíční samotka – strávil ji nahý. Přes den měl ručník kolem kyčlí. Při návštěvách své rodiny se velmi styděl, jak měl malý ohled na matku a sourozence – otec již zemřel. V této době četl velmi důkladně Bibli – modlil se, díval se nazpět, pokoušel se kriticky hodnotit své činy. Když oznámil, že opustí IRA, hrozili mu spoluvězni smrtí.

Stále více si uvědomoval, že taktické páchaní násilí je bezprávím. „Že jsem porušil lidská práva, to mě silně tíží. Každý život je svatý.“ Dnes říká, že násilí není nikdy ospravedlnitelné, nedá se ovládnout, když už bylo rozpoutáno. „Moje svědomí mi pak říkalo, že se musím za všechna svá veřejná jednání také veřejně omluvit, a tak jsem napsal svým obětem, pokusil jsem se vše vysvětlit a z celého srdce jsem se omluvil. Více než polovina z nich přijala moji prosbu o smíření. A prosil jsem Boha o odpuštění. Také jsem napsal článek, v němž jsem vyzval k zastavení války. Chtěl jsem zabránit, aby mě mladí lidé následovali.“

Mnoho lidí v IRA, a dokonce v církvi tenkrát říkalo, že se ve vězení zbláznil. „Církev se domnívala, že moje lítost je příliš extrémní. Ale jak může být lítost přílišná? V soukromí je prý lítost v pořádku. »Ale proč s tím jdeš na veřejnost? Ty jsi teď probritský!«

Ne, já jsem pro-duchovní!“

V sobotu 28. září 2019 se koná ČESKO-SLOVENSKÁ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ NA TURZOVKU. Odchod v 9 hodin od kříže. Mše svatá bude v 11 hodin v bazilice. Druhá mše svatá bude ve 12.30 hodin v kapli zjevení Panny Marie, po ní bude večeřadlo. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. Mobil: 725 016 715.

XIV. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ S BISKUPEM JANEM VOKÁLEM V HRADCI KRÁLOVÉ

Hlavní akce pro seniory v královéhradecké diecézi se v tomto roce uskuteční **1. října**, v den, kdy slavíme Světový den seniorů. Téma setkání: Papež František. Uzávěrka přihlášek: 25. září 2019.

POUTNĚ-POZNÁVACÍ A ODPOČINKOVÝ ZÁJEZD NA KANÁRSKÉ OSTROVY

Mimořádný letecký zájezd na ostrovy Tenerife a Gran Canaria, který bude duchovně doprovázet královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál. Zájezd se uskuteční v termínu 10. – 16. října 2019. K dispozici jsou poslední volná místa. V případě zájmu doporučujeme neváhat s přihláškou.

Informace a přihlášky: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328 nebo 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskhk.cz nebo www.simeon.cz.

V září 1989 byl Shane O'Doherty propuštěn z vězení po 14 a půl letech vazby. Jeho případ – případ vězně, který se sice dopustil mnoha trestných činů, ale nedopustil se žádné vraždy, a byl odsouzen na doživotí – vyvolal velký zájem a vedl k jeho předčasnému propuštění.

Ihned začal studovat, aby dokončil vysokoškolské studium angličtiny. Pracuje jako novinář. Na studium angličtiny navázal studiem filosofie a dodatečně se stal „Master of Computer Sciences“.

V současné době vzniká také jeho kniha *The Volunteer* (Dobrovolník), která stojí za přečtení. Po různých žurnalistických aktivitách a práci s výpočetní technikou vydává technické a jiné odborné časopisy. Po nocích se stará o lidi bez přístřeší, závislé na drogách – a oženil se.

„V posledních jedenácti letech jsem pracoval pro katolickou církev jako odborník IT,“ vyprávěl mi. Ale pak začal nový život: „Moje žena a já jsme se před dvěma roky vzdali svých zaměstnání, všechno jsme prodali a přestěhovali jsme se do

Valencie ve Španělsku. Teď pracujeme pro víru. Jsme úplně závislí na Prozřetelnosti.“

Co to znamená? – zeptala jsem se. „Přicházím všude tam, kde si mne vyžadají. Mluvím k 18–20letým mladým lidem nebo i ke starším v Madridu, Zaragoze, Barceloně nebo v Portugalsku, v katolických kolejích univerzit, ale také v amerických nebo irských televizních programech, v dokumentech, například o Janu Pavlu II. v Irsku.“ Přitom mu nejde o výdělek, ale o to, aby vydal svědectví. Když mu zaplatí cestovné, má radost.

V Irsku vede blog, mluví o násilí a terorismu a varuje před nimi. Odhaluje morální pozadí IRA a krutosti, které plodí. „Měl jsem právě tříhodinové interview na toto téma v irských médiích a debatoval jsem o morálních otázkách,“ říká mi. „Ty jsou tam opravdu problémem z katolického hlediska. Někteří z církevních představitelů v Irsku mají jiný názor. Ale evangelia mají vyšší morální nárok.“

Co radíte mládeži? „Každý člověk má úkol. Musíš vzdělávat své svědomí, pečovat

o svoji víru a poznávat ji četbou Nového zákona. Musíš vzdělávat své svědomí a následovat je a konat dobro. Kdyby ses měl provinil, pak ne v odsuzování, ale raději směrem k milosrdenství. Je dobré být raději »odsuzován« kvůli přílišnému milosrdenství. Až jednou budu stát před Bohem, chci mu raději skládat účty kvůli přílišnému než nedostatečnému milosrdenství.“

Po rozhovoru se Shanem Paulem O'Dohertym si pomyslím bezděčně, že by nikdo netušil v tomto velmi klidném, velice sympatickém, spíše do sebe uzavřeném humorném muži, který se nerad ukazuje na veřejnosti, ale přesto to dělá, aby vydával důležité svědectví, že se jedná o někdejšího teroristu IRA. Co si vezmu z našeho setkání? Odvaha k rozhovoru je ku prospěchu nejen pro mír v Severním Irsku, ale je pro nás všechny nejlepší cestou z konfliktních situací.

Z VISION 2000 - 2/2019 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Kanonizace stigmatizované Švýcarky Marguerity Bays oslovuje děti

Švýcarsko se připravuje na kanonizaci Marguerity Bays. Tato mystička 19. století, dodnes okouzující svou prostotou, bude svatořečena po boku kardinála Newmana letos 13. října. Byla švadlenou. Každé ráno pracovala na poli, ale především se mnoho modlila, nejčastěji růženec, a starala se o nejubožejší ve svém okolí, zejména o děti. Oblékala je, vařila pro ně, ale také je přiváděla k Bohu.

Ve věku 39 let byla Marguerita zázračně uzdravena z rakoviny. Stalo se to v den ohlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie. O něco později se na jejím těle objevila stigmata. Každý pátek se dostávala do extatického vytržení, v němž spoluprožívala Kristovo umučení.

Během beatifikace Marguerity Bays v roce 1995 poukázal Jan Pavel II. na její mimořádnou prostotu. Vedla skromný život, skrytý v Kristu, řekl tehdy papež. Podobně tomu bylo s jejími extázemi a stigmaty, která se snažila ukrývat před světem. Jak zdůrazňuje její životopi-

se, otec Martial Python, Margueritin mystický podíl na Kristově utrpení byl potvrzením a zpečetěním lásky, která byla již dříve vtělena do jejího života:

„Pečovala o chudé děti, učila je katechismu a její spiritualita se zakládala na Kristových slovech: Cokoli jste učinili jednomu z těchto nejmenších, mně jste učinili. Marguerite věděla, že každý má právo na svou důstojnost. V jejím okolí bylo mnoho chudých dětí a ona se jim věnovala. Jako švadlena pro ně šila oblečení, ale starala se také o to, aby poznaly svou skutečnou důstojnost, aby věděly, že jsou Božími dětmi. Můžeme tedy říci, že pro ně byla katechetkou. Ráda je přijímala ve svém domě, aby je učila životu, poznání Pána Boha a zbožnosti.“

Jak zdůrazňuje otec Martial Python, tato švýcarská stigmatizovaná katechetka nadále silně ovlivňuje děti a mladé li-

di. Právě nejmladší věkové skupiny nejčastěji navštěvují její rodný dům v La Pieraz.

„Myslím, že její postava okouzluje svou prostotou. Vědí, že se za svého života věnovala dětem, a to k nim promlouvá. Nepřecházejí to lhostejně. Podobně působí ale také na dospělé. Jeden muž mi vyprávěl, že jej manželka přinutila, aby spolu s ní vstoupil do domu blahoslavené Marguerity Bays. A návštěva na místě, kde žila a kde

se 63 let uskutečňovala její svatost, na něho nesmírně zapůsobila. Řekl mi: »Vstoupil jsem dovnitř jako nevěřící a vyšel jsem jako věřící.« Na takové působení svatých poukazyval již Jan Maria Vianney: »Kudy prošli světci, tudy přichází Bůh.« V domě Marguerity Bays to lze zakusit.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
17. 6. 2019

Růst víry v kněžském životě (5 – dokončení)

- pokračování meditace římského biskupa Františka ze str. 2

tak, že staví na naší nejslabší stránce. Toto je typické pro démona, který zneužívá našich slabostí, hledá naši slabou stránku a zuřivě napadá ty nejslabší z tohoto světa. Proto nekonečné a bezpodmínečné Otcovo milosrdenství k těm nejmenším a hříšníkům, i soucit a nekonečné odpuštění, které Ježíš uplatňuje až do té míry, že dává život za hříšníky, neplyne jenom z toho, že Bůh je dobrý, ale je také plodem nejzazšího Božího rozlišení zla, aby je vykořenil ze vztahu k tělesné slabosti. V poslední instanci se totiž zlo nepojí k tělesné slabosti a k tělesným omezením. Proto se Slovo bez obav stává tělem a do svědčuje, že může dokonale žít a růst ve Svaté rodině, opatrováno dvěma skromnými tvory, totiž svatým Josefem a Pannou Marií, svojí Matkou.

Zlo má svůj původ v úkonu duchovní pychy a vzniká z domýšlivosti dokonalého stvoření, Lucifera. Potom nakazí Adama a Evu, když nalezne oporu v jejich „touze být jako bohové“, a nikoli v jejich slabosti. V případě Šimona Petra se Pán neobává křehkosti hříšného člověka, ani jeho strachu kráčet po vodě uprostřed bouře. Obává se spíše diskuse o tom, kdo je největší.

V tomto kontextu říká Šimonu Petrovi, že si démon vyžádal jej protřítbit. A můžeme si domyslet, že třibení začalo již tam, tedy v diskusi o tom, kdo jej měl zradit, což pak vyústilo ve spor o to, kdo z nich je asi největší. Celá Lukášova pasáž, jež následuje hned po ustanovení Eucharistie, je třibením: diskuse, předpověď zapření, podání mečů (srov. Lk 22,23–38). Víra Šimona Petra je třibena napětím mezi touhou být věrný a bránit Ježíše a touhou být největším, a zapřením, zbabělostí a pocitem, že je nejhorší ze všech. Pán prosí, aby Satan nezatemnil Šimonovu víru ve chvíli, kdy je zaměřen na sebe v touze po své velikosti, v pohrdání sebou anebo v prožitcích zděšení a rozpaků.

Pokud Petr tyto věci zpracoval v nějaké formulaci, pak je to pojem „vyzkoušené víry“, jak ukazuje jeho první list, ve kterém Petr upozorňuje věřící, že není třeba se podívat nad očistnou výhni, kterou musejí procházet, jako by to bylo ně-

co neobvyklého (srov. 4,12), nýbrž mají odolávat ďáblu „silní vírou“ (5,9). Petr sám sebe označuje za „svědka Kristových utrpení“ (5,1) a svoje listy píše, protože chce „probouzet jasné smýšlení“ (2 Petr 3,1) (*eilikrine dianoian* – soud osvěcený slunečným paprskem), což je zřejmě milost, jež je opakem „zatmění“ víry. Pokrok víry tudíž nastává díky tomuto třibení, tímto procházením skrze pokušení a zkoušky. Celý život Šimona Petra lze nahlédnout jako růst ve víře díky doprovázení, ve kterém jej Pán učí, aby ve svém srdci rozlišoval to, co přichází od Otce, od toho, co pochází od démona.

c) Pán vystavuje zkoušku, umožňuje víře růst od dobrého k lepšímu v neustálém přítomném pokušení

Nakonec setkání u Tiberiánského jezera. Další pasáž, ve které Pán vystavuje Šimona Petra zkoušce a umožňuje mu růst od dobrého k lepšímu. Láska osobního přátelství se upevňuje jako to, co „sytí“ stádce a posiluje ho ve víře (srov. Jan 21,15–19).

V kontextu jiných zkoušek víry Šimona Petra, jež mají posílit naši víru, můžeme postřehnout, že tady Pán připravil velmi zvláštní zkoušku. Obvykle se říká, že

Pán se otázel Šimona Petra třikrát, protože jej třikrát zapřel. Možná, že se tato slabost vyskytovala v duši Šimona Petra (nebo toho, kdo čte jeho příběh) a že ji tento dialog měl zahojit. Můžeme si však také myslet, že Pán zahojil toto zapření svým pohledem, který vyvolal u Šimona Petra hořký pláč (srov. Lk 22,61–62). Ve zmíněném dotazování můžeme objevit

určitý postup, kterým Pán vychází od toho dobrého, co všichni uznávali a s čím mohl být Šimon Petr spokojen: „Miluješ mne více než ti zde?“ (v. 15), utvrzuje ho v tom zjednodušením otázky na pouhé „Miluješ mě?“ (v. 16), která odnímá Šimonově duši přání velikosti a rivalitu, a končí otázkou „Máš mne rád jako přítel?“ (srov. v. 17), což je to, po čem Šimon Petr nejvíce toužil, a evidentně i tím, co nejvíce leží na srdci Ježíšovi. Pokud jde opravdu o přátelskou lásku, pak tady žádná výtka či výtky nemůže mít místo. Přátelství je přátelství a to je nejvyšší hodnota, která zjednává nápravu a zlepšení všeho ostatního, aniž by bylo třeba mluvit o důvodech.

Možná, že největším pokušením démona bylo to, které u Šimona Petra vyvolalo dojem, že není hoden být Ježíšovým přítelem, protože jej zradil. Pán je však věrný. Vždycky. A svoji věrnost čas od času obnovuje. „I když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe“ (2 Tim 2,13), jak říká Pavel svému synovi ve víře, Timotejovi. Přátelství zahrnuje určitou přízeň, že totiž přítel, který je věrnější, může svoji věrností učinit věrným toho druhého, který tolik věrný není. A jde-li o Ježíše, pak On – více než kdokoli jiný – má moc učinit věrnými svoje přátele. V této víře – víře ve věrného přítele Ježíše – je Šimon Petr utvrzen a poslán utvrzovat všechny ostatní. V tomto přesném smyslu je možné chápat trojí poslání pást ovce i beránky. Vezme-li se v úvahu všechno, co obsahuje pastorační péče, pak tím hlavním prvkem je posilování druhých ve víře v Ježíše, který nás má rád jako přátele. Na tuto lásku poukazuje Petr ve svém prvním listu: je to víra v Ježíše Krista, kterého – jak říká – „milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něhož věříte, třebaže ho ještě nevidíte“, a tato víra vám přinese „nevýslovnou a zářivou radost“, až dosáhnete „cíle své víry, totiž spásy duše“ (srov. 1 Petr 1,7–9).

Vyvstává však nové pokušení. Tentokrát proti jeho nejlepšímu příteli. Pokušení prozkoumat vztah mezi Ježíšem a Janem, milovaným učedníkem. Pán jej

v tomto bodě napomíná přísně: „Proč se o to staráš? Ty mě následuj.“ (Jan 21,22)

Vidíme, že pokušení je v životě Šimona Petra neustále přítomné. On nám v první osobě ukazuje, jak víra roste vyznáním a přijímáním zkoušek. A ukazuje rovněž, že samotný hřích se stává součástí pokroku víry. Petr se dopustil nejhoršího hříchu – zapřel Pána – a přesto se stal papežem. Pro kněze je důležité umět zařadit svá pokušení a svoje hříchy do této Ježíšovy modlitby za to, aby nezankla naše víra, nýbrž uzrála a sloužila k posílení víry těch, kteří jsou nám svěřeni.

Rád opakuji, že kněz či biskup, který nevnímá, že je hříšník, nezpovídá se a uzavírá se do sebe, neroste ve víře. Je však zapotřebí mít se na pozoru, aby vyznání a rozlišování vlastních pokušení obsahovalo a bralo na vědomí ten pastorační smysl, který jim chce dát Pán.

Jeden mladý muž, který pobýval v *Hogar de Cristo* (protidrogové centrum) otce Pepeho v Buenos Aires, vyprávěl, že jeho mysl mu odporovala a říkala mu, že tam nemá zůstat, a on proti tomuto pocitu bojoval. Říkal, že mu v tom hodně pomáhal otec Pepe, kterému jednoho dne řekl, že už to nemůže vydržet, chybí mu jeho rodina, manželka a děti a že chce odejít. „A kněz mi řekl: – vyprávěl onen muž – »A předtím, když ses toulal, bral jsi a prodával drogy, to ti nechyběli? Myslel jsi na ně?« Potichu jsem zavrtěl hlavou, že ne, a kněz, aniž by něco dodal, mi podal můj batoh a řekl mi: »Jdi, to stačí.« Je to jako říci: uvědom si, co se s tebou děje a co říkáš. „Děkuj nebesům, že nyní cítíš tento nedostatek.“ Onen muž ocenil velkorysost tohoto kněze, protože mu říkal věci do očí. A to mu pomáhalo bojovat, protože se musel přizpůsobovat jeho vůli.

Vyprávím to, abych ukázal, že růstu víry pomáhá, když se drží pospolu vlastní hřích, přání dobra druhým i pomoc, kterou dostáváme a kterou máme poskytovat. Oddělování není k ničemu. Je na nic cítit se dokonalým, když konáme službu, a když hřešíme, ospravedlňovat se tím, že jsme jako všichni ostatní. Je zapotřebí obojí spojovat. Pokud posílujeme víru druhých, činíme to jako hříšníci. A když hřešíme, zpovídáme se z úhlu toho, čím my kněží jsme, s důrazem na odpovědnost, kterou máme vůči lidem, protože nejsme jako všichni. Tyto dvě věci se správně spo-

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svätý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svätého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ZÁŘÍ 2019

VŠEOBECNÝ ÚMYSL

Aby politici, vědci a ekonomové společně pracovali pro ochranu moří a oceánů.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Ať jsou děti a mladí lidé otevření pro poznání Boha i svého místa ve světě a mají k tomu dost odhodlanosti i sebeovládání.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ji, když před sebe postavíme lidi, své ovce, zvláště ty nejubožejší. A to je to, co dělá Ježíš, když se táže Šimona Petra, zda jej má rád, ale neříká nic o bolesti, ani o radosti, které tato láska působí, nýbrž ukazuje mu jeho bratry: pas mé ovce, utvrzuj víru svých bratří. Podobně jako když onen mladý muž v *Hogar de Cristo* uslyšel: „Děkuj za to, že vnímáš nedostatek.“

„Děkovat za to, že jsi malověrný“ znamená, že máš rád svoje bratry. „Vděčnost za to, že se cítíš hříšníkem, nehodným této služby“ znamená vnímat, že konáš-li něco, pak je to proto, že za tebe prosí Ježíš, bez něhož nemůžeš činit nic (srov. Jan 15,5).

Naši dědové říkali, že víra roste skrze úkony víry. Šimon Petr je příkladem člověka, jemuž Pán Ježíš neustále umožňuje konat úkony víry. Když Šimon Petr pochopí tuto Pánovu „dynamiku“, tuto jeho pedagogiku, nepromarní žádnou příležitost rozlišit v každé chvíli, jaký úkon víry ve svého Pána může vykonat. V tom se nemýlí. Když Ježíš jedná jako jeho Pán

a dává mu jméno Petr, Šimon mu to dovoluje. Jeho „ať se tak stane“ je mlčenlivé jako u svätého Josefa a ukáže se jako reálné v průběhu jeho života. Když jej Pán povyšuje a ponižuje, Šimon Petr nehledí na sebe, ale pozorně přijímá lekci toho, co přichází od Otce, i toho, co pochází od ďábla. Když mu Pán vytýká, proč se povyšoval, nechá si to vytknout. Když mu Pán vtípně ukazuje, že se nemusí přetvařovat před výběřčím chrámové daně, jde ulovit rybu, v níž najde stříbrný peníz. Když jej Pán ponižuje a předpovídá mu zapření, je upřímný a řekne, co si myslí, stejně jako když hořce zapláče a nechá si odpustit. Tolik rozmanitých momentů v jeho životě představuje jedinou lekci, kterou jej Pán utvrzuje ve víře, aby on utvrzoval jeho lid. Prosme také my Petra, aby nás utvrzoval ve víře a tak abychom mohli utvrzovat svoje bratry.

*Překlad Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 2. 9. 2019

6:05 Adopce nablízko: Afrika, země mnoha tváří **7:05** 750 let Svinova **7:45** Výpravy do divočiny: Ptáci světa **8:45** V pohorách po horách (58. díl): Pulčinské skály – Beskydy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **10:45** Zámek Židlochovice – zahrada času **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Plnou parou do srdce Beskyd **13:25** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (1. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:00** Má vlast: Čechy pod Kosířem **16:05** Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu **17:25** Zdeněk Pololánek, skladatel **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **18:35** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:40** Víra do kapsy: Jak odpustit? **19:00** Malina Brothers na Mohelnickém dostavníku 2016 [P] **19:25** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **19:50** Přejeme si ... **20:05** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Svět bez konce: Poslední věci života **21:00** ARTBITR – s Jerzy Stuhrem (79. díl): Rozhovor se slavným hercem a režisérem [P] **21:10** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Myanmar – Kačjinský stát: Prahne pro míru [P] **22:40** Noemova pošta: Srpen 2019 **0:15** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Poslání **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 9. 2019

6:05 Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Skryté poklady: Vladimír **9:45** Outdoor Films s Janem Saskou a Terezou Mlčákovou (81. díl): Pěšky z Českých Budějovic do Benátek **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte **13:20** Smírčí kříž **13:45** V pohorách po horách (58. díl): Pulčinské skály – Beskydy **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (2. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:00** Zeno Kaprál básník **15:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl **16:00** Noemova pošta: Srpen 2019 **17:30** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Sklodowska (1867–1934) **18:00** Živě s Noe [P] **18:35** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:40** Bible pro nejmenší: Balaam **18:45** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Papež František a jeho umění vést **20:55** Řeckokatolický magazín (199. díl) **21:10** Česká věda [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Cvrlikání (68. díl): Pětník **23:20** Světlo pro Evropu (12. díl): Den europoslance **23:40** Kulatý stůl: Don Quijote dnes aneb Má čest ještě smysl? **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 9. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2019 **6:25** Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu **7:45** Dopis z Indie **8:05** Myanmar – Kačjinský stát: Prahne pro míru **8:35** Zapomenuté Čako **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Jak potkávat svět (70. díl): S Karlem Dýnkou **10:45** Klauzura **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Česká věda **13:05** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Svět bez konce: Poslední věci života **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (3. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** ARTBITR – s Jerzy Stuhrem (79. díl): Rozhovor se slavným hercem a režisérem **15:10** Víra do kapsy: Jak odpustit? **15:25** Zdeněk Pololánek, skladatel **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2019 **16:20** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **16:40** Biblická studna **17:45** Živě s Noe [P] **18:25** Přilet Sv. otce na letiště v Maputo a oficiální přivítání: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **18:50** Bible pro nejmenší: Poslední večere **18:55** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **19:05** Poletuchy: Na skok na Plzeň **19:50** Přejeme si ... **20:05** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andě-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

lům (74. díl): Václav Žilka – hudebník a pedagog podle Veroniky Žilkové, rodiny a přátel **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: Pavel a Hana Kalčíkovi – Nejsme sirotci ... **23:00** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **23:30** S NOACHEm po Izraeli **0:05** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 9. 2019

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl **6:35** Skryté poklady: Vladimír **7:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (4. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **7:30** Noemova pošta: Srpen 2019 **9:05** Mosambik, svědek víry **9:40** Zdvouřlostní návštěva u prezidenta v paláci Ponta Vermelha: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **10:15** Setkání s autoritami a diplomaty v paláci Ponta Vermelha: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **11:00** Mezináboženské setkání s mladými v pavilonu Maxaquene: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si ... [P] **13:00** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **13:55** Outdoor Films s Janem Saskou a Terezou Mlčákovou (81. díl): Pěšky z Českých Budějovic do Benátek **15:30** Studio František: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **16:10** Setkání s duchovenstvem, řeholníky a bohoslovci v katedrále v Maputo: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **17:10** V pohorách po horách (58. díl): Pulčinské skály – Beskydy **17:20** Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2019 **17:40** Světlo pro Evropu (12. díl): Den europoslance **18:00** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Sklodowska (1867–1934) **18:25** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **18:35** Hermie a lhářka Flo **19:00** Večere u Slováků: 23. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Jak potkávat svět (71. díl) [L] **21:30** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **21:40** Česká věda **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Bohem zapomenuté kouty **0:40** Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2019 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 9. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2019 **6:30** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **6:50** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **7:20** Historie sklářství v Karlovině **7:40** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Svět bez konce: Poslední věci života **8:40** Návštěva nemocnice v Zimpeto: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **9:25** Studio František: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **9:55** Mše svatá na stadionu v Zimpeto: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Studio František: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **12:25** Rozloučení na letišti v Maputo: Návštěva papeže v Mozambiku [L] **12:55** Mosambik – Cipriano **13:25** ARTBITR – S Jerzy Stuhrem (79. díl): Rozhovor se slavným hercem a režisérem **13:40** Malina Brothers na Mohelnickém dostavníku 2016 **14:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (5. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:25** Předání proutěného řemesla **14:50** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **15:25** Uvítací ceremoniál na letišti v Antananarivo: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **15:50** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **16:15** Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2019 **16:35** Papež František a jeho umění vést **17:20** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **17:45** Hermie

a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec **18:25** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **18:30** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého **18:40** Mosambik – Bom Padre **19:10** Divám se kolem sebe **19:50** Přejeme si ... **20:00** Kulatý stůl: Mateřství na okraji **21:35** Víra do kapsy: Jak odpustit? **21:55** Outdoor Films s Janem Saskou a Terezou Mlčákovou (81. díl): Pěšky z Českých Budějovic do Benátek **23:30** Večere u Slováků: 23. neděle v mezidobí **0:00** Na jedné lodi (6. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 9. 2019

6:05 Myanmar – Hora snů **6:35** Ars Vaticana **6:50** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **7:25** Sedmihlásky (16. díl): Vyletěla křepelenka **7:30** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Sklodowska (1867–1934) **8:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **8:25** Zdvouřlostní návštěva u prezidenta v paláci lavaloha: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **9:15** Setkání s autoritami a diplomaty v ceremoniální budově v Antananarivo: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **10:10** Polední modlitba: Liturgie hodin v klášteře bosých karmelitek: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **11:05** Můj chrám: Jaroslava Valová, podnikatelka, kostel Nejsvětější Trojice v Čimelicích **11:20** Zpravodajské Noeviny: 5. 9. 2019 **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Prostá krása Kyjovska: MFF Strážnice 2019 [P] **14:05** Večere u Slováků: 23. neděle v mezidobí **14:30** První křesťané: Křest barbarů **15:00** Setkání s biskupy Madagaskaru v katedrále v Andohalo: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **16:10** Modlitba u hrobu malgašské kněžny bl. Victorie Rasoamanarivo: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **17:00** Modlitební vigilie s mladými v areálu Soamandrakizay: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **18:30** Studio František: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **19:20** Světlo pro Evropu [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Hlubinami vesmíru s manželi Kubátovými, 2. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (57. díl): Brestová – Roháče **21:00** Mezi pražci: Září 2019 [P] **21:55** Živě s Noe [P] **23:05** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **23:50** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa **0:10** Na jedné lodi (7. díl) **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 9. 2019

6:05 ARTBITR – S Jerzy Stuhrem (79. díl): Rozhovor se slavným hercem a režisérem **6:15** Řeckokatolický magazín (199. díl) **6:30** Guyanská Diana **7:00** Jak potkávat svět (71. díl) **8:25** Večere u Slováků: 23. neděle v mezidobí **8:55** Mše svatá v areálu Soamandrakizay: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **10:50** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **11:20** Víra do kapsy: Výchova **11:30** Světlo pro Evropu **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** V souvislostech **12:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:20** Hlubinami vesmíru s manželi Kubátovými, 2. díl **14:05** Návštěva „Města přátelství“ v Akamaso: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **14:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa **15:00** Setkání s dělníky ve fabrice Mahatzana: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **15:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **16:05** Setkání s duchovenstvem, řeholníky a bohoslovci v koleji sv. Michaela: Návštěva papeže na Madagaskaru [L] **17:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **17:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **18:05** Sedmihlásky (148. díl): Ach, můj milý marijanku [P] **18:10** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **18:40** Živě s Noe **19:50** Přejeme si ... **20:05** Missio magazín: Září 2019 [P] **21:05** Má vlast: Mariánské Lázně [P] **22:15** V souvislostech **22:35** Papež František a jeho umění vést **23:25** Čas pro Malawi **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 9. o 20:15 hod.: A teraz čo?

Krátke odpovede na vzťahové otázky s pomocným biskupom Bratislavskej arcidiecézy, Mons. Jozefom Halkom.

Utorok 3. 9. o 16:30 hod.: Manželstvo (dokument)

Jeden z pohľadov na prirodzenú rodinu.

Streda 4. 9. o 20:30 hod.:
Katolicizmus (dokumentárny seriál)

Róbert Barron, biskup z Los Angeles, odkrýva hĺbku katolíckej viery, jej krásu, históriu, bohatstvo, dobrotu a pravdivosť. Navštevuje 50 lokácií v 15 krajinách a poukazuje na duchovné a umelecké poklady, ktoré katolicizmus ukrýva.

Štvrtok 5. 9. o 19:05 hod.:
Litánie k Najsvätejšiemu menu Ježiš

Záznam modlitby z katedrály sv. Martina v Spišskej Kapitule.

Piatok 6. 9. o 20:30 hod.:
Svätá Anna – matka Panny Márie (dokument)

Svätá Anna je známa tým, že bola matkou Panny Márie a zároveň aj jej učiteľkou, ktorá ju naučila čítať Božie slovo a premýšľať nad ním. Zvlášť si ju uctieujú ľudia v Bretónsku.

Sobota 7. 9. o 10:00 hod.: Svätá omša z Košíc

Priamy prenos z katedrály sv. Alžbety pri príležitosti Roku Svätých košických mučeníkov.

Nedeľa 8. 9. o 10:10 hod.:
Svätá omša z Topolčian

Priamy prenos svätej omše pri príležitosti púte k Sedembolestnej Panne Márii.

DEN PRO RODINU • PRAHA • 14. ZÁŘÍ 2019

Statisíce rodičů v naší zemi se denně starají o své děti. Pouze rodina je základem zdravého a prosperujícího národa. Pojd'te s námi upozornit na nedocenenou roli rodiny.

 Začínáme 14. září 2019 **ve 12 hodin modlitbou v refektáři kláštera Emauzy** (Na Slovanech, Vyšehradská 49, Praha 2), pokračujeme **veřejným shromážděním ve 14 hodin na Palackého náměstí**, kde zazní náš požadavek na ústavní definici manželství a rodinnou politiku pro vícečetné rodiny a také projevy politiků. Pak půjdeme průvodem na Kampu, kde bude připraven zábavný program pro celou rodinu. Je jen na Vás, jestli se zúčastníte celého programu nebo si vyberete jen některé jeho části. **Více na www.denprorodinu.eu.**
Aliance pro rodinu, z. s.
BREVIÁŘ PRO LAIKY
31. SRPNA – 7. ZÁŘÍ 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 9.		PO 2. 9.		ÚT 3. 9.		ST 4. 9.		ČT 5. 9.		PÁ 6. 9.		SO 7. 9.			
Antifona	919	1029	934	1045	1734	1953	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	1734	1953	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1735	1954	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	713	804	939	1050	1492	1679	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	1724	1943	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	713	804	939	1050	1492	1680	970	1084	986	1102	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 31. 8.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1736	1955	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1737	1956	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	713	804	713	805	948	1060	1492	1680	979	1094	995	1112	1011	1129	714	805
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1731	1950	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	713	804	713	804	948	1061	1492	1680	980	1095	996	1113	1012	1130	714	806
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 1. 9. – 22. neděle v mezidobí

 1. čt.: Sir 3,19–21.30–31 (řec. 17–18.20.28–29) Ž 68(67),4–5ac.6–7ab.10–11
 Odp.: 11b (*Bože, ve své dobrotě ses postaral o chudáka.*)
 2. čt.: Žid 12,18–19.22–24a
 Ev.: Lk 14,17–14

Pondělí 2. 9. – ferie

 1. čt.: 1 Sol 4,13–18
 Ž 96(95),1+3.4–5.11–12.13
 Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)
 Ev.: Lk 4,16–30

Úterý 3. 9. – památka sv. Řehoře Velikého

 1. čt.: 1 Sol 5,1–6.9–11
 Ž 27(26),1.4.13–14
 Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)
 Ev.: Lk 4,31–37

Středa 4. 9. – ferie

 1. čt.: Kol 1,1–8
 Ž 52(51),10.11
 Odp.: 10b (*Stále spoléhám na Boží slitovnost.*)
 Ev.: Lk 4,38–44

Čtvrtek 5. 9. – nezávazná památka sv. Terezy z Kalkaty

 1. čt.: Kol 1,9–14
 Ž 98(97),2–3ab.3cd–4.5–6
 Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
 Ev.: Lk 5,1–11

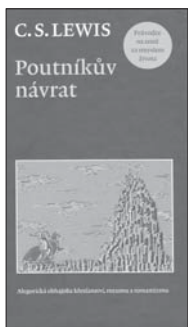
Pátek 6. 9. – ferie

 1. čt.: Kol 1,15–20
 Ž 100(99),2.3.4.5
 Odp.: 2c (*Vstupte před Hospodina s jástem!*)
 Ev.: Lk 5,33–39

Sobota 7. 9. – nezávazná památka sv. Melichara Grodeckého nebo sobotní památka Panny Marie

 1. čt.: Kol 1,21–23
 Ž 54(53),3–4.6+8
 Odp.: 6a (*Hle, Bůh mi pomáhá!*)
 Ev.: Lk 6,1–5

NA CESTÁCH VÍRY S C. S. LEWISEM

POUTNÍKŮV NÁVRAT

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložila Alena Švecová • Odpovědný redaktor Miroslav Hora

Poutníkův návrat je první knihou, kterou C. S. Lewis napsal po své konverzi ke křesťanství. Lze říci, že se jedná o záznam jeho vlastního hledání smyslu a duchovního uspokojení – hledání, které ho nakonec přivedlo ke křesťanství. Lewisova alegorie umožňuje za pomoci fantazie jednoduše říci to, k čemu by jinak bylo zapotřebí odborné práce z filozofie náboženství. V Lewisově pronikavém myšlení se toto vyprávění zároveň stává účinnou křesťanskou apologií.

Návrat domů, s.r.o. • Váz., 113x185 mm, 304 stran, 350 Kč

BŮH NA LAVICI OBŽALOVANÝCH

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Petr Adámek

Sbírka vynikajících esejí. Lewis, známý svými jemnými postřehy a téměř neuvěřitelnou schopností předvídat, nás provází takovými problémy, jako jsou vztah náboženství a vědy, svěcení žen na kněžky v anglikánské církvi, obhajoba zázraků v křesťanské zvěsti a celou řadou dalších teologických a společenských témat. Cílem všech esejí v této knize byla obrana pravověrného křesťanství – zejména zázračných prvků víry, jejichž odstranění by znamenalo zhroucení celé stavby víry.

Návrat domů • Váz., 115x186 mm, 112 stran, 185 Kč

K JÁDRU KŘESŤANSTVÍ

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Dan Drápal

V době 2. světové války rozhlasová stanice BBC požádala C. S. Lewise, aby připravil sérii přednášek, které by vlily nový smysl do všech oblastí života dospělých lidí. Kniha *K jádru křesťanství* obsahuje všechny texty těchto pořadů. Připomíná nám to, co je v životě skutečně důležité, a ukazuje cestu k pravé radosti.

Návrat domů • Druhé vydání Váz., 115x186 mm, 198 stran, 245 Kč

RADY ZKUŠENÉHO ĎÁBLA

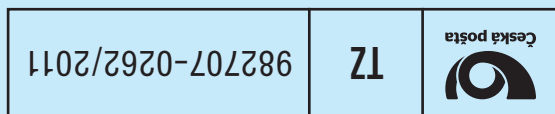
C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Pavel Vachek • Odpovědný redaktor Miroslav Hora

Příběh zkušeného pokušitele, který formou dopisů a instrukcí radí elévovi v pokusitelském úřadu. Spojenými silami se snaží zničit život konkrétního člověka. Lewis bravurně vystihl to, s čím se každý z nás ve svém životě denně setkává: pohrdání druhými, pokrytectví, pocit výjimečnosti, pocit mimořádné svatosti, propady do depresí, skepse a pochybnosti. *Rady zkušeného ďábla* jsou nejenom vtipným čtením, ale umožní nám nahlédnout hlouběji do zákulisí duchovního světa.

Návrat domů • Třetí vydání Váz., 114x185 mm, 128 stran, 199 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r.o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r.o., Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevraclimě.